

انتخابات اسلامی و آبرو داری ایدئولوژیک

رضا مقدم، یکشنبه سوم دیماه 1385

به نقل از به پیش! 19 یکشنبه ۱۰ دی ۱۳۸۵، ۳۱ دسامبر ۲۰۰۶

برگزاری هر انتخابات اسلامی در ایران ضربه ای اساسی به استراتژی سیاسی نیروهای نظیر لیبرالها، انواع جمهوریخواهان و طرفداران رفراندوم است که بر صندوق آرا متکی هستند. در عمر رژیم اسلامی هیچ انتخاباتی بدون تقلب نبوده است اما تقلب در انتخابات اخیر با گذشته متفاوت بود. انتخابات در ایران بمعنای رای دادن به کاندیداهایی که است هم آنها رژیم اسلامی را قبول دارند و هم رژیم اسلامی آنها را. به همین دلیل، شورای نگهبان با هر انتخابات لیستی بلند بالا از آیت الله ها و شخصیت های بی صلاحیت رژیم اسلامی که تا دیروز بسیاری از آنها دست اندر کار حکومت بودند را اعلام می کند. در دو انتخابات اخیر روشن شد که دو تن از اعضای سابق شورای نگهبان که خودشان در تعیین صلاحیت طرفداران رژیم نقش داشتند، بی صلاحیت بوده اند. با این حال حتی آنها که از نظر رژیم با صلاحیت هستند نیز لیاقت ندارند که به رای گذاشته شوند. لذا شمارش آرای صندوقها تعیین کننده انتخاب افرادی که رژیم اسلامی قبول دارد که آنها هم رژیم را کاملا قبول دارند نیست. این مکانیسم تعیین افراد را همه طرفهای درگیر قبول دارند و اعتراضات به تقلبها به ناچار برای ممانعت از تقلب و بهبود روش انتخاباتهای بعدی نیست بلکه برای گرفتن سهم بیشتر در همین سیستم ملو از تقلب است.

جریاناتی که تقلبهای انتخاباتی را رو میکنند، به ناچار خواستار هیچ عمل اعتراضی از جانب رای دهندگان نیستند. چرا که برای فراخواندن مردم به اعتراض و تظاهرات به تقلبهای انتخاباتی به درست نگرانند که کنترل از دستشان خارج شود و کسانی که به فرمان و تشویق آنها به خیابان آمده اند به فرمان و تشویق آنها به خانه برنگردند. و بعلاوه اگر فقط بر تبلیغات حول تقلبهای انتخاباتی بسنده کنند و آنرا ادامه دهند ارزش استفاده از صندوق رای را نزد مخاطبانشان از بین می برند و عملا کل جامعه را بسوی رفتن به طرف اتخاذ روشهای غیر از اتکا به صندوق رای تشویق می کنند. جریانات سازمان دهنده تقلبهای انتخاباتی از این محدودیت های معترضین مطلع هستند و از اجبار آنها برای پذیرش هر نتیجه ای آگاهند. دلیل فروکش اعتراضات به تقلبهای انتخاباتی بعد از نامه خامنه ای در همین چهارچوب قابل بررسی است. نامه خامنه ای دو روز قبل از اعلام نام اعضای شورای شهر تهران به جنب و جوش اصلاح طلبان در اعتراض به تقلب های "انتخاباتی" پایان داد. خامنه ای در نامه اش از "تعهد و صداقت دست اندرکاران" نام برد و با تشکر "از دستگاههای مسنول برگزاری و نظارت به ویژه از شورای نگهبان و وزارت کشور" که اوامر وی را اجرا کرده اند، به منتقدین اعلام داشت که هیچ اعتراضی پذیرفته نیست.

در انتخابات اخیر تعیین نام افرادی که از صندوقها می بایست بیرون می آمدند همانند گذشته نبود. اینبار الگوی اعلام نام اعضای شورای شهر تهران نظیر انتخابات در عراق بود که توسط آمریکا سازماندهی شده بود. در عراق، هنگامیکه تمامی پروسه انتخابات از ابتدا تا انتها پایان یافت، یعنی عده ای کاندید شدند، تبلیغات کردند، رای ها به صندوق ریخته شد و درب صندوقها بسته و لاک و مهر شد، رایزنی مقامات آمریکایی با دیگر جریانات ذینفع برای تعیین اینکه هر حزب و جریانی چند درصد رای داشته باشد و رئیس جمهور و نخست وزیر و وزرای کابینه چه کسانی باشند، آغاز شد. بیش از دو ماه طول کشید تا دموکراسی آمریکایی در عراق بتواند نتیجه دهد و همه طرفهای درگیر را به سهمشان در قدرت قانع کند. این بار دربار خامنه ای با توسل به روش دموکراسی آمریکایی در عراق، سهم هر کدام را راسا تعیین و اعلام کرد. تعیین سهم هر یک از جناحها در شورای تهران زیاد به درازا نکشید. نامه خامنه ای پاسخ جلسه خاتمی و کروبی و رفسنجانی و فعالیتهای آنها در اعتراض به تقلبهای انتخاباتی بود. برای هر دو طرف روشن بود که اینجا عراق نیست که طرفین بر سر سهم خود چانه بزنند و علاوه بر صندوق رای به بسیج نیروی خود در خیابان اتکا کنند. با توجه به شناخت از معترضین، از پیش آشکار بود که هر چه جلوی معترضین گذاشته شود بلافاصله مزه مزه می کنند و سپس با غر و لند می پذیرند. در پایان طبعا وظیفه رفع ابهام از نوع انتخابات اسلامی و عدم کارایی صندوق رای هم به عهده کسانی است که این ابهامات را با افشای پاره ای از تقلب ها ایجاد کرده اند. "محمد خاتمی، پس از انتخابات 24 آذر در دیدار با تحریریه روزنامه صدای عدالت گفت: مشارکت 28 میلیونی مردم در سرنوشت خود در انتخابات 24 آذر دارای ابعاد مختلفی است. ممکن است با ابطال یک صندوق رای نتایج دستخوش تغییر شود، اما اصل انتخابات را نباید زیر سنوال ببریم." سیستم انتخاباتی در رژیم اسلامی و نقش شورای نگهبان و قدرتش در حذف کاندیداها حتی اگر بدون تقلب باشد مادون تر از آن است که بتواند موضوع جدل نظری درباره ضعفها و نقطه قدرتهای دو سیستم انقلابی و انتخاباتی باشد. اگر با انواع و اقسام تقلبها "نتایج دست خوش تغییر شود" توصیه "زیر سنوال

نبرد انتخابات " فاقد هر نوع پشتوانه و تنها یک آبرو داری ایدئولوژیک لیبرالی است. سیستم انتخاباتی رژیم اسلامی همراه با تقلبهایش، راهی جز توسل جستن به انقلاب در مقابل جامعه نمی گذارد.